

man som bekendt ogsaa pegede paa Ønskeligheden af at trykke Prisniveauet, bl. a. ved Kontrol overfor Varepriser, i en Udtalelse, som findes i Folketingets Forhandlinger for 1923—24, Spalte 1400, erklærede, at den daværende Regering intet havde imod at optage Spørgsmaalet om en saadan Kontrol med Prisattaler og Priser. Det skete imidlertid ikke, men jeg har anset det for min Pligt baade paa Grundlag af det, som forefandt af Forberedelser, og paa Grundlag af de Henvendelser, som er fremsat ogsaa her i Salen, f. Eks. af det ærede Medlem Hr. Pinstруп, at fremsætte et Lovforslag, der førte det paabegyndte Arbejde til Ende, i sikker Følelse af, at en saadan Lovgivning ogsaa stemmer med de Ønsker, der næres i vide Kredse af Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Lange, der talte paa det konservative Partis Vegne, gjorde den Opfattelse gældende, at Erhvervsministeren aldeles ikke behøvede en saadan Lov som den foreliggende, thi han kunde skaffe sig den fornødne Oplysning gennem de bestaaende Andelsselskaber, og han henviste ganske specielt til Arbejdernes Fællesbageri. Men som før sagt gælder det jo ikke blot om, at Befolkningen bliver fri for Aager med Hensyn til Rugbrød, der er mange andre Ting, som er ikke helt undværlige Led i et Folks Ernæring og Levevis, og at man eventuelt ved Hjælp af Arbejdernes Fællesbageri kan skaffe sig et Indblik i, hvad der tjenes paa Brødet, er ikke tilstrækkeligt, det sikrer os ikke billige Støvler, og det sikrer ikke mod urimelige Avancer paa Hatte, Skjorter og andre Ting. Der findes som bekendt — det er maaske ikke det ærede Medlem Hr. Lange bekendt — endnu ikke en saa al-omfattende Andelsbevægelse, at den er i Stand til at udføre hele Kontrollen, selv om det er muligt, at Bevægelsen efterhaanden vil blive saa omfattende. Jeg skal indrømme, at under Hensyn til den Adfærd, som udvises fra den privatkapitalistiske Næringsdrifts Side, er det at haabe, at Andelsbevægelsen maa udvikle sig, saa at den kan overtage adskillige af de Funktioner, som nu udnyttes alt for ublufærdigt til Skade for Befolkningen. Jeg tør maaske tilføje, at selv for Brødets Vedkommende er det ikke tilstrækkeligt at have et Bageri, som kan kontrollere een Side af Prisen, man maa ogsaa have Adgang til at kontrollere, hvad Kornimportørerne beregner sig i Avance for deres Virksomhed, og hvad Formalingen af Kornet koster. Det er jo dog Sider af Brødproduktionen, som spiller en ikke helt underordnet Rolle, og selv om

man har et Bageri, savner man alligevel Adgang til at kontrollere disse Sider. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem kan slippe saa let over Oplysningsvirksomheden, som han mente.

Det ærede Medlem udtalte dernæst en Frygt for, at det, her var foreslaaet, var at tilvejebringe en ny overordentlig Kommission som den, vi kendte i Krigsaarene. Nej, det er det aldeles ikke, og i Anledning af de Ytringer, der i øvrigt er faldet om det raadgivende Udvalg, som er foreslaaet, skal jeg sige, at det er efterhaanden lidt vanskeligt at træffe, hvad man synes om. Da vi for kort Tid siden beskæftigede os med Valutaspørgsmaalet, som jo griber saa stærkt ind i Erhvervslivets Interesser, foreslog jeg som bekendt at sammensætte en Kommission af Erhvervsrepræsentanter og Rigsdagsrepræsentanter, men saa sagde man — i hvert Fald gjorde man det fra Venstres Side —, at jeg maatte endelig blive dem fra Livet med en saadan Kommission, disse Erhvervsrepræsentanter havde jo ikke noget med Rigsdagen at gøre, og saa endte man med at tilvejebringe et rent Rigsdagsudvalg til at beskæftige sig med disse Erhvervsanliggender. I Tillid til, at det var den Slags Udvalg, Venstre og til Dels ogsaa det konservative Parti ønskede, foreslog jeg nu her at nedsætte et Rigsdagsudvalg til at være raadgivende Organ, men nu hører jeg, at her skulde det netop være Erhvervsrepræsentanter og endelig ikke Rigsdagsrepræsentanter. Paa dette Omraade er jeg imidlertid overmaade villig til Forhandling. Hvis man vil have Udvalget erstattet med noget andet eller vil have Rigsdagsudvalget tilsat nogle Erhvervsrepræsentanter, er det særdeles let at komme over det — det nødvendige Ændringsforslag i saa Henseende kan vi da formodentlig enes om —, og hvis man overhovedet ikke vil have noget Udvalg, saa er der heller ikke noget i Vejen for det, naar blot Ministeriet faar Ret til at kræve Oplysninger og endvidere Ret til at arbejde og skønne over disse Oplysninger samt til om fornødent at offentliggøre Resultatet af Undersøgelsen. Hvis man altsaa foretrækker, at Rigsdagen skal være udenfor det hele, og at der slet ingen Kommission skal være, er der ikke noget i Vejen fra min Side, det er ikke det, der for mig er det afgørende.

Det ærede Medlem Hr. Lange gjorde den Opfattelse gældende, at Erhvervene sikkert var villige til at fremlægge Oplysninger, hvis disse Oplysninger ikke kunde misbruges. Ja, men saa forstaar jeg ikke,